

Ca-Nostra

*** ANY SETÈ.—NÚM. 504 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 21 DE MARÇ 1914 ***

FLOR DE UN DIA...

Que triste es la realidad; que amargo es el vivir reconociendo *la verdadera vida*; que desconsuelo se sufre cuando nos damos cuenta del *humo* de nuestras ilusiones. Hay que ser más filósofo que poeta, empero, aun en la misma muerte hay poesía.

En la pintoresca ciudad de Inca cuando se rendía culto a la gratitud, que es lo que más dignifica al hombre entre todas las virtudes sociales, la *Guadaña inexorable del Juez suprema segó una flor inocente: flor de un dia*, pudiera llamarse metafóricamente. ¡Qué contraste! La música que es el *lenguaje* del alma y del corazón, expresando el dolor y la alegría, fué *el poema de la amarga realidad* del vivir. En un suntuoso y fúnebre cortejo que *acompañaba la materia no vibrante* de una señorita de cabellos de oro hermana del Sr. Alcalde, dechado de hombres probos, según me informan, pues en esta ocasión solo soy un pobre peregrino. ¡Que tristeza! ¡Que dolor tan profundo sentirá el caballeroso Presidente del Ayuntamiento en estos *críticos instantes!*

A la angelical Catalinita—*que no quería nada de las miserias humanas*—la acompañaban las simbólicas Hijas de Maria. Todo representaba el Manto de la Purísima; ataud y cintas tenían los colores del Cielo.

He dicho al empezar esta crónica que hasta la muerte hay poesía; mi aserto lector amable, te convencerá. ¿No es cierto que a pesar de lo macabro que resulta un entierro en noche cerrada; la iluminación de los cirios, el responso de los Ministros del Señor que todo lo manda, nos alienta con la tristeza nuestro espíritu poético, que es

lo que más nos asemeja a Dios?

La música de la Casa de la Misericordia de Palma, con un arte y maestría de banda militar, empezó por tocar el paso-doble titulado "*El suspiro de un ángel*". Santa palabra que interprelaban los huérfanitos, abandonados quizá por alguna infamia o drama de la miseria. Este paso-doble precioso me hizo seguir hasta la Casa mortuoria en donde el ilustre huésped Excmo. Señor General Luque con gratitud en el recuerdo de la amistad sincera que sienten los hijos de Inca por su bienhechor, ocupaba en el duelo (cuyo acompañamiento era todo el *pueblo*) el puesto de dignidad en el grandioso sepelio que me hizo sentir los efectos de la Metafísica, y psicología y hasta de la poesía, que vuelvo reiterar existe hasta en la muerte...

Ignoro si la vanidad del vivir con plumas en la cabeza como los salvajes o el afán de la usura en la adoración al *cordero de oro*, *son la falta de capacidad* que nos alegra el ser...

Dichoso del que puede ser dichoso alguna vez...

SALVADOR JORDÁN Y DORÉ.

Capitán de Infantería

Inca 19 marzo de 1914.

A MARIA

ORACIÓ

Dolça Mare del Bon Deu,
Rosa del cel la més bella,
si'm desseu vostra poncella
la plantaria al cor meu;
donàume a Jesús: en creu,
que es Ell ma vida y mon be:
de dia l'estimaré,
lo somniaré de nit,
viuré d'amor en son pit,
y en sos braços moriré.

JACINTO VERDAGUER.

EN PERIQUET

(Segueix)

CARTA 5.^a

Juliol.

Pare, li teng de donar una bona noticia: ma mare ja combrega cada dia: Com no combregava més que cada vuit dies, li vaig dir: «*Mamá: ¿perque no combrega cada dia per convertir an es papá? M'abrassà i no digué res, pero desde llavò combrega cada dia amb en Juan i en mí.*

¡Ja hi estic ben content! ¡Ara si que's convertirà mon pare!

Periquet.

CARTA 6.^a

Agost.

Pare, ja tornam tenir *punt*: Ja era hora. Hem anat a ran de mar; ahí varem fer un parei d'ambostes de pejel-lides que mos menjarem amb arròs.

L'altre dia tornant a les cases vaig trobà un pobre ninet que duia de remolc una senaia mitja de fems. Brusquetjava i el pobret anava descals i coia les femerades d'en-mitx del camí. Tres atlots, més grans qu'ell, s'hi atansen demunt i li trebuquen la senaia i tirant-li pedres lo fan fugir-plorant. Pare, quant vaig veure axò no vaig porer agontar més, i agaf el més gran per la jaqueta i li faig donar unes quantes voltes... Sorprés per tal acció, arranca de correr i fuig amb los seus amics. Llavò vaig demanar a n el menut: ¿Que noms?—*Méu*—¿Aont es ca-teua?—Devora el pont—I les sebatas ¿aont son?—No'n tenc—Vina, ma mare t'en donarà unes. I el m'en men a ca-nòstra, i ma mare li donà unes botes meues i una bona llesca de pa 'mb òli. Jo li vaig aidar a posarse les sebatès, i li vaig dir: ¿Que tens una pilota?—No—Vina t'en donaré una i jugarem.—Pare, jugarem i jo vaig gonyar; no'n sabia gens. N'hi ensenyarem un poch en Juan i jo, i s'en va anar ben content. Jo també hi estava ben content, perque voste mos té dit que tot lo que se fa p'els pobres se fa per el Bon-Jesús. Llavò me pòs, balla que balla, mentres que na Catalineta repicava les castanyetes, i deia a ma mare: «he donat unes sebatetes i una pilota a n'el Bon-Jesuset; ara si que se convertirà mon pare.»

Periquet.

CARTA 7.^a

Setembre.

Tornam de la vorera de la mar amb en Juan i na Catalina. La mar ven'a molt plena i no poguerem fer tantes pejel-lides com l'altre vegada; pero axí mateix n'hem cullides moltes.

Anàrem a l'arenal i comensarem a escriure demunt l'arena tot lo que mos venia an el cap. Jo escrivia: «Seré capità com es papá». En

Juan escrivia problemes i na Catalineta una cansó qu'ensenya a sa *pepa*.

Ara li vui confiar un *secret*.

Fa un més, després de combregar, me vaig recordar del sermó del pecat i del ninet Moic martirisat an el Tonkin, que preferí la mort abans que cometre un pecat mortal.

Llavors vaig demanar an el Bon Jesús que m'enviàs la mort abans que cometre un pecat mortal. Coneguent qu'aquesta oració agradava an el Nin Jesús, resolc dir-la cada vespre, després de passar el Rosari per mon pare, repetesc:

«Jesús meu, feis que muira abans de cometre un pecat mortal.»

Pare, ¿he fet be?

Son fillet.

Periquet.

CARTA 8.^a

Octubre.

Pare, hem tornat al col·legi i estodiï molt. Avui he après els noms dels pobles de Mallorca pero no los hi dic perque son molts i perque... encara no los sé bé, pero los vull aprende per donar gust an el Bon Jesús.

Are, escolt, els meus secrets: M'estim més anar a l'iglesia quant no hi há ningú, perque estic tot sol amb el Bon Jesús i li convers. A vegades me contesta i a voltes no, pero m'agrada ferm parlar-li.

Cada dia li deman que convertesca a mon pare. Quant m'en vaig li dic: «Minyonet Jesús, me sap molt de greu dexar-vos, voldria estar més temps an vostra companyia, però teng d'estodiar la lliçó. No vos olvidaré; estodiaré en honor de vostro Cor, perque el Pare mos digué que se l'honra també estodiant».

En el col·legi quant jugam a *raya*, sempre som dels que se quedan aprop de la capella per estar devora el Bon Jesús.

Quant surt a passeig p'els camps cerc amb la vista els campanars i dic: «bon dia, Jesús.»

Al vespre, quant me colc sempre me jec del costat dret perque mira a l'iglesia i dic: «bona nit, Jesús.» Pare, ¿que be estarem an el cel amb el Bon-Jesús! però... mon pare ¿aont estarà? El comani molt a Deu.

El seu amiguet.

Periquet.

CARTA 9.^a

Novembre.

...Estic molt trist perque Deu Nostro Senyor no vol convertir a mon pare i, no és que no li deman tots els matins, a la Comunió, a la classe an el Rosari, i per tot. Pero ahí pensava qu'hem de fer tres coses per convertir an els pecadors: fer oració, predicar, sufrir.

Jo he resat i hé predicat, pero no he sufrít. Així és qu'avui he demanat an el Bon Jesús que me fes sufrir per expiar les faltes i blasfemies de mon pare i perque se convertesca. Encara segueix diguent que Jesucrist no és Deu, que'ls capellans han inventat la religió i coses per l'estil... Ha lletgit els llibres que voste va envià, però diu qu'axò no prove res i que no s'ha de confessar perque no hi ha infern.

Pare, estam molt trits i ma mare plora sovint.

Periquet.

CARTA 10.

Desembre.

Pare: Diumenge, després de la Comunió, m'assemblà sentir qu'el Bon Jesús me deia: «¿Vols morir per convertir a ton pare?» —Si—

vaig contestar—Pero sufriràs molt—No importa; si vos m'ajudau, jo estic pronta.»

I, ara estic dispost a morir; pero, Pare; tal vegada he comes un pecat acceptant axò sense permis, ¿He fet be o mal?

A mon pare l'han destinat fora de Mallorca; mos n'anirem el mes que vé.

Periquet.

CARTA 11.

Desembre, 1915.

...El senyor Vicari ha reunit avui la Junta de la Lliga Eucarística com ho fa cada mes.

Lo primé ha demanat quants de membres havia conquistat cada secció. La primera, la de la comunió diaria, ha doblat el nombre; jo n'he conquistats sis de nous.

Llavò el senyor Vicari ens ha parlat de Sant Estanislau, nostro patró, i mos ha dit que ja a los set anys havia fet yot de castedat. A mi en sembla que Jesús me pregunta si vull permanecer com Sant Estanislau, sempre pur. I jo li responc que sí; però qu'antes necessit permis del Pare. Si voste vol jo li faré la promesa que renovaré cada dia després de la Comunió.

Periquet.

(Seguirà).

Seamos sinceros

Entusiasta, grandioso y emocionante resultó el solemnisimo acto de descubrir la lápida que da ya el nombre de calle del General Luque a la que fué antes calle de Mallorca, acto que coronó dignamente los festejos y bien merecidos agasajos que, con tanto entusiasmo ha sabido esta agradecida ciudad, rendir a su ilustre hijo adoptivo Exmo. Sr. Luque; coronamiento grandioso y nota altamente simpática que el Sr. Siquier supo, con sus arranques de verdadero patriotismo, darle impercedero recuerdo.

Muy oportuno, acertado y elocuente estuvo nuestro amigo, Sr. Siquier, dignísimo Secretario de nuestro ayuntamiento, al dar lectura a sus bien inspiradas y elocuentísimas cuartillas, que tantos aplausos y vítores arrancaron a la inmensa multitud que anhelaba ya contemplar la magestuosa lápida, que dignificará para siempre el nombre de nuestro benemérito e ilustre visitante, que como trofeo de gloria eternizará su decidida protección hacia su patria adoptiva; y ésta la mirará como gloriosa reliquia grabando su nombre como página siempre predilecta en el archivo patrio.

Conmovidó el Sr. Siquier y movido sin duda por el fuego del amor patrio y profundo agradecimiento, que como esclarecido inquense rendía al festejado Sr. Luque, protector y alma del engrandecimiento de esta ciudad, supo grabar imborrable fecha en el corazón de la multitud allí congregada; y tal fué el entusiasmo que despertaron sus emocionantes y correctísimas palabras que, no nos cabe duda, serán un recuerdo gratísimo para todos los allí reunidos, quienes las legarán a sus hijos para que de generación en generación transmitan a la posteridad la prueba de gratitud que motivó la colocación de la lápida, cuyo nombre grabará en el corazón de las venideras generaciones profundo respeto y eterno agradecimiento.

Nuestro entusiasta, sincero y espontáneo aplauso al Sr. Siquier por su meritísimo trabajo, al Magnífico Ayuntamiento y al pueblo en general por su decidida y entusiasta iniciativa y cooperación, porque así y sólo así laboran los hijos

en pro del terrano patrio, persiguiendo con fe inquebrantable las glorias que engrandecen y eternizan el nombre venerando de la patria nativa.

ANTONIO FERRER.

L.LIGA DEL BON MOT

ACTES DE PROPAGANDA—APLEC A INCA

Continuant la seva campanya, la *Lliga* está donant quatre conferencies, els diumenges de corema, a diferents centres de Ciutat. La primera tengué lloc, com saben nostros llegidors, an el Patronat obrer; la segona an el Círcol d'obrers catòlics pel nostro amic D. Ramón Morey, mestre de Santa María; diumenge vinent, an el Círcol catòlic de s'Arrabal de Santa Catalina, per D. Francesc Barceló; i la darrera, an el Centre de Defensa Social, si mal no recordam, per Mossen Roca.

Després seguirá, per les festes de Pasco, el gran Mití de Sa Pobra, que an el cor de s'hivern es suspengué a causa del mal temps.

Una quinzena de dies després, si les noticies que tenim no menten, el diumenge del Bon Pastor, 26 d'Abri, tindrà lloc un gran aplec a Inca, qu'es de suposà que serà gros, aquí que tot ho volem fer acabat i gros, com s'ha demostrat aquests dies amb s'homenatge al General Luque. Ja sab la *Lliga del Bon Mot* que pot comptar amb nostra modesta cooperació.

ESCOLTANT CANTAR

*Com un himne triomfal de poesia
va sonar te veu clara dins la nit,
com a vell trovador qu'amor somnia
frua jo ton cant embedelit.*

*Al ritme d'unes notes melengiosès
antiga codolada vas cantant
an el cel les estrelles tremoloses
escolten la cançó pipelletjant.
Jo no entenc el sentit de les canturies
mes tan pur és l'exent de ton cantar
que'm sembla que an el cor de les boscuries
deixen safirs i ninfes el jugar,
per sentir te veu dolça qui congria
dins el cor l'anyorança del passat,
tot per embolcallar-se en l'armonia
d'el poema que amb tendresa has refilat*

J. F.

L'homenatge del General Luque

NOTES VARIES

Segurament, nostros subscriptors, hauràn rebut el número extraordinari de CA-NOSTRA, dedicat al General Luque, per col·laborar en gran homenatge que'l poble d'Inca li ha dedicat amb gran entusiasme.

En aquell número hi havia la crònica dels dies celebrats dia 17, escrita en castellà, en homenatge al festeljat. Avui la continuam en la nostra llengua, que éll enten segons manifestat en el acte de la proclamació de fill adoptiu d'Inca.

Dia 18 per orde del General se varen suscebre els actes oficials anunciats amb l'objecte de celebrar un dia de dol per la mort de D.ª Catalina Balle, germana del Sr. Balle. A ca D.ª Maria Bannasar, hi va haver un moment íntim amb el General, aon foren convidats molts amics ambdues famílies, les autoritats i el General Governador de Mallorca. Dia 19, Festividad de San Josep, el General i la seva Senyora, amb sos acompanyants, assistiren a la Missa de les dotze i anaren a dinar a ca D. Jaume Amengol.

DESCUBRIMENT DE LA LLOSSA

A les 4 del capvespre sortí de Son Frara la distingida Dama D.ª Conxa Maraver, acompanyada de D. Jaume Vidal, Notari d'Inca, i de la Ciutat, acompanyada de pageses i dones de casa bona, i moltíssimes altres senyores, seguides de les autoritats i les bandes de la Misericòrdia, Municipal i la del Sr. Rotger. Passaren per ca D. Jaume Amengol a recullir el General, dirigint-se, després, a l'entrada de la població aon s'era erexit una tribuna, just davant l'arc del Club Central.

Pujaren a la tribuna el Exm. Sr. D. Agustí Luque, General festeljat, i la seva il·lustre Senyora presidint aquesta l'acte amb les pageses. En segon terme hi havia les autoritats: el Batle escidental, D. Domingo Alzina; el Sr. Ecònom Mossen Miquel Llinàs; el coronell, D. Waldo Calero; el jutje D. Francesc P. Caplin. Hi verem, també, els membres de la Corporació municipal, molts de quefes i oficials del exèrcit, D. Jaume Vidal, D. Jaume Amengol, caps d'agrupacions polítiques, D. Miquel Pujadas President del Centre Maurista i moltíssims d'altres persones que senyores no recordar.

Al entretant per l'ampla carretera i camps veïnats, per demunt el pont i tanassa del carril s'erem acomodades milenars de persones per presenciar l'acte. Les músiques omplien d'alegria els espais.

D. Josep Siquier, en nom del Sr. Balle, llegí, tot commogut i amb gran entusiasme el discurs que insertam a continuació.

«Il·lustre General: Cumplimos ayer con un deber proclamándoos hijo adoptivo ilustre de Inca, y dijisteis bien al decir no necesitabais tal consagración, que antes que os lo dijera aquel pergamino, ya os considerabais como tal. Es verdad que los afectos del cora-

zón no necesitan de ejecutorias. Por esto, tampoco las necesita este pueblo que os rinde espontáneo y sincero tributo de admiración y agradecimiento; pero pecaríamos de ingratos si no os perpetuáramos, si no trasmitiéramos a la posteridad vuestro nombre ilustre, y para los de Inca bendito, por las mercedes que a manos llenas le habéis prodigado.

Esta calle, unión de ese edificio-cuartel por vos levantado con la ciudad que sabe todo os lo debe, no puede tener otro nombre más que el vuestro: el nombre del General Luque para nosotros va siempre unido al del Cuartel.

Al acordar el Ayuntamiento cambiar este rótulo de calle de Mallorca por el de «Calle del General Luque», no quiso sino simbolizar esa unión, sellándola con vuestro nombre, inmortalizando así el eterno agradecimiento de que siempre el pueblo de Inca os será acreedor.

Sea esta lápida legado para nuestros hijos del recuerdo de su corazón noble y magnánimo que desde las cumbres del poder no olvidó las necesidades del pueblo que le brindó leal sincera y desinteresada hospitalidad, cuando hoy al grito de ¡Viva Luque!

Aquest visca fonc contestat per la moltitud amb veu aclamanta i llargaruda com una consagració.

Llevors el General Luque s'axeca entre aplausos, i diu qu'està content de la ciutat d'Inca i que agraa les manifestacions de gratitud envers la seva persona perque significava qu'estimàvem l'exèrcit, i que estava bé an el carrer de Mallorca el nom d'un General; i acabà amb un visca a Inca, que fonc correspost amb altres visques al protector de la Ciutat.

An els acorts de la marxa real tocada per tres bandes de música el Batle accidental destapa la llossa de màrbol rotulada *Calle del General Luque*, mentres una gran amollada de coloms umpl l'espai d'immenses voladurries, i el poble aplaudeix, i el Batle dona visques. És un esclat d'alegria i entusiasme popular poques vegades presenciat.

El General Luque posà sa clau a tant solemne acte amb un visca a Inca i al Rei que va esser contestat xordorosament per la moltitud.

Després l'honorable comitiva i festival passà a la plaça major aon les músiques tocaren hermoses peçes. La plaça i carrés estàn animadíssims. El General Luque és obsequiat per l'Ajuntament amb un *lunch*; i la seva estimable Esposa amb les pageses i senyores del seu acompanyament, amb un altre, an el *Centro*, aon ens han dit, que D.ª Severa Madariaga se destirà d'un discurs qu'es una llàstima que'l Cronista no'm pogués prendre notes.

EL SOPAR

An el Saló del teatre del *Centro* tengué lloc un sopar en honor del homenatge. Hi havia 4 taulades laterals amb una capirevesera per la presidència. Aquasta estava formada amb el següent orde: El General tenia a la dreta el Batle accidental Sr. Alzina, el

Jutje Sr. Caplin, D. Jaume Armengol, el Sr. Gobartí genre de Luque i D. Pere Amer; a l'esquerra: el Coronell Sr. Calero, l'Ecònom Mossen Llinàs, el Coronell secretari Sr. Rulio, el Sr. Garcia antic amic de Luque i D. Jaume Vidal.

Se serviren menjars tots de carn per respectar la corema amb el següent menú.

Entremeses variados

Pure crema bolaire

Fritura mixta á la Italiana

Pollo al demiglas

Esparragos de Aranjuez Salsa verde o habas a la Mallorquina

Pavo trufié

Mantecado a la vainilla

VINOS

Tinto y Clarete de la comarca y Rioja, Jerez Misa y O'Neale

Moët Chandon

café, coñac Domech

Habano

La Fonda de can Janer amb lo servici del menú quedà a l'altura que li correspon per la seva fama.

An el número vinent, si Deu ho vol, posarem el resumen dels discursos dels brindis.

Noves d'Inca

NOU COLABORADOR.—Hem rebut la visita d'un capità de infanteria que acaba d'incorporar-se al Regiment d'Inca, oferir-nos la seva Valiosa col·laboració per CA-NOSTRA i entregant-nos la crònica *Flor de un dia* que publicam en aqueix número. Dels seus dots d'escriptor i mèrits militars mos ne dona una idea *El Dia Grafico*, de Barcelona, en la següent noticia que'm copiam:

«Hemos tenido el gusto de saludar al ilustrísimo señor don Salvador Jordán y Doré Capitán de infanteria, Caballero de la Real y Militar Orden de San Fernando, laureado poeta, redactor jefe de nuestro colega «La Voz del Ejército», de Madrid, y autor lírico dramático muy aplaudido en la Corte.

El señor Jordán ha guardado varios días cama por hallarse bastante enfermo. Ahora, ya restablecido, ha tenido la atención de dedicarnos una zarzuela en verso titulada «El Himno del Pueblo» (del reinado de Carlos III), de la que es autor en colaboración con don José Royo de León. Esta obra, estrenada con gran éxito en el teatro Barbieri madrileño, ha sido admitida en el de Novedades, de esta ciudad.

Los músicos de 1.ª y 2.ª clase de esta guarnición han regalado al señor

Jordán un rebot de oro con sentida dedicataria, en gratitud al triunfo obtenido con sus trabajos en pro de dicha clase.

COMPROMISARIS.—Dissapte passat a la Casa consistarial se feren les eleccions de compromisarís per sonadors, essent elegits per majoria els mauristes i propietaris D. Joaxim Gelabert i D. Pere Amer.

CATECISMES MAURISTES.—El Centre conservador, que pareix que ha girada la truita i s'anomena Centre Maurista, ha repartit a sos socis uns follets titulats *Catecisme Maurista* aon en forma de diàlec explica la política que representa D. Antoni Maura.

A nostra Llibreria en tenim de venals a 15 centims la peça.

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

Dimars morí la senyoreta D.ª Catalina Balle Garau germana del Sr. Batle D. Pere, després d'haver rebuts els sagraments i la benedicció apostòlica.

Feia temps que anava xereca, pero no feia gaire dies que la veren que sortia de la Conferencia de San Vicens de Paul, de manera que la seva mort aximeteix va esser atropellada, en dies que'l seu Germà duia un gran destaxinament en la preparació de la venguda del General Luque.

A D.ª Catalina l'estimava tothom qui la conexia, per les seves prendres personals, tracte delicat i modestia encantadora; així és que la seva mort es estada sentida i plorada dins uns festivals populars. Era persona piedosa i prestà bons servicis a algunes congregacions. Bastant de temps fonc maestra de novicis de la Tercera Orde de San Francesc; i secretaria laboriosa de les conferencies de Sant Vicens de Paul, desde la fundació de la caritativa associació fins a última malaltia, eszercint el càrrec més d'una vintena d'anys per amor an els desaredats de la fortuna.

Dimecres se verificà el portament del seu cadàver el cementeri amb creu alçada, no havent-se vist mes gernació a un enterrament. Presidía el dol el Exm. Sr. D. Agustí Luque acompanyant a sos germanets en tant trista funció. La banda de la Misericordia hi tocava marxés fúnebres.

A la Iglesia parroquial s'han celebrats suntuosos funerals en sufragi de l'ànima de la difunta i la familia ha rebudes moltes manifestacions de dol i simpatía, patentisant-se les relacions de confraternitat que té en la Ciutat.

A la senyora mare D.ª Catalina Garau, a nostros amics D. Pere i D. Bartomeu Balle, enviám nostro sentit pesabé, al axecar una oració per l'etern repòs de la que fonc model de senyoretas cristianes.

Un altra amic estimadíssim i colaborador de CA-NOSTRA Mossen Juan Babiloni, plora la mort d'un ser de familia, sa benvolguda Mare, que caigué malalta antany, pocs dies després d'haver cantada missa éll.

Que sia'l cel; i que Deu nostro Senyor don molts anys de vida a nostro amic per porer pregar per ella an el sant sacrifici de la missa.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	145'00	al quinta.
Blat	a	19'50	la cortera.
Xexa	a	20'50	id.
Sivada	a	10'50	id.
id. forastera	a	10'00	id.
Ordi	a	11'00	id.
id. foraster	a	10'50	id.
Faves pera cuinar	a	26'00	id.
id. ordinarias	a	19'50	id.
id. per bestia	a	19'00	id.
Blat de les Indies	a	15'50	id.
Fasols	a	00'00	id.
Monjetes de confit	a	37'00	id.
id. Blanques	a	40'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Porcs grassos	de 00 a 00	l'arrova	
Garroves	a	00'00	
Safra	a	3'00	s'uns.

Tinta Pelikan 4001 5001

Color de cel negra, la millor per escriure llibres, al escrit no perí mai, mai, mai—Murta, 5—Inca.

Libros de Legislación

Manual práctico de Justicia Municipal 4 50 en tela.

Manual de Legislación Electoral en tela 2 50 ptas. en rústica 2.

Ley Municipal en tela 5 ptas. en rústica 4.

Lo que debe saber el Concejal, en tela 4 50 ptas. — Murta, 5.—Inca.

RECORDATORIS de Primera Comunió

MORTUORIS I VOTS RELIGIOSOS

CRAN ASSOLIT D'ESTAMPES

A nostra Llibreria.

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES
GRANDES

ALMACENES SAN JOSÉ

DE
Ignacio Figuerola

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11.—Esquina Borne, 118.—PALMA

Sucursales | JAIME II, 50 y 61 esquina VICENTE MUT.
BINISALEM calle TRUCH.
LA PUEBLA calle MAYOR, 58.
INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

SASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECCIONES

Equipos para novios=Corbatería=Bisutería=Mercería=Sedería=Laneria=Alfombras=Lencería=Géneros de punto=Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS ■ PRECIO FIJO

Historia del Rei en Jaume CONQUERIDOR DE MALLORCA Glosada per D. BARTOMEU FERRÀ

Cada exemplar una pesseta i se donarà per 0'65 als suscriptors dels setmanaris catòlics mallorquins.

Venals a nostra Administració.

Camperes

Poesiee: de D. PERE d'ALCANTARA MULET Y REINÉS.

Una pesseta a l'Imprenta de CA-NOSTRA.

Enquadernacions

En nostros tallers ne feim de fortes i ben hermoses.

PRONTITUT I ECONOMIA

CARRÉ DE LA MURTA, 5—INCA.

EDICIÓ POPULAR

Obres Completes

DE

Mossen Jacinto Verdaguer

VOLUM II

IDILIS Y CANTS MISTICHS

60 CENTIMS

Corresponsalia: Administració de CA-NOSTRA.—Inca.

Aquest setmanari se publica amb censura eclesiástica.

Corresponsal administratiu
a Inca: Miquel Durán.

IBERICA